

Andragerne omtale, at disse Forhold have givet Anledning til flere Retsfager, der dels ere afgjorte ved Forlig dels endnu ikke paakjendte, medens der i en af dem er falden Dom. En Udvalget tilstillet Udskrift af denne Dom er saaledes lydende:

Udskrift

af Rougsø, Sønderhald og Østerlisberg Herredens Domprotokol, forsaavidt angaar den i Politisag Nr. 301, 1880:

Fiskerieier S. Østfeld af Randers Kontra Husmand Poul Christensen (Nyttter) og Indfiddet Bertel Jensen, begge af Åsensøft, den 27de December 1880 affagte

Dom:

Efter hvad der af Klageren Fiskerieier S. Østfeld i Randers er anbragt, antraf han afvigte 27de September om Aftenen Kl. omtrent 11 $\frac{1}{2}$ de Indklagede Husmand Poul Christensen (Nyttter) og Indfiddet Bertel Jensen begge af Åsensøft i Færd med at fiske i Gudenaens Hovedløb mellem den ham tilhørende Læggaard og Randers ca. $\frac{1}{4}$ Mil nedenfor Læggaarden, og da han formener, at ikke herved ligesom ved deres Forhold den 6te Oktober d. A. om Morgenen, da de af hans Folk bleve antrufne fiske i nævnte Hovedløb, have gjort Brud paa den ham tilkommende Ret til Fiskeri i Gudena, paaftaar han dem under denne Sag herfor straffede, og paa lagte foruden Udredelse af Sagens Omkostninger skadesløst at betale ham i Erstatning derunder for Udgifter til Folke- og Baaleie ialt 49 Kr. 75 Ore, hvorhos han endelig har neblagt Paaftand om, at de af Indklagede benyttede Garn tilhendes ham eller konfiskeres.

De Indklagede, der ingen særlig Indsigelse have fremsat imod, at det den 6te Oktober Forefaldne, som ikke ommeldes i Klagen eller den hertil sig sluttende Retsindkaldelse, inddrages under denne Sag, procedere til Frifindelse med Tillæg af Sagens Omkostninger.

De have indbrømt til de af Klageren angivne Tider at have med Baad været paa Fiskeri i Gudenaens Hovedløb, og naar de med Hævdelse af, at de da ligesom mange Gange ellers ifkun fiskede med de saakaldte Alekroge, særligt have benegtet at have benyttet Drivgarn, maa det ved de afgivne Vidneforklaringer anses for givet, at de ialtfald den 6te Oktober fiskede med saadant Garn. Det er herefter in confesso at de Indklagede have fisket til dels med Drivgarn i tilmeldte Hovedløb, og Spørgsmaalet bliver derfor alene, om de, saaledes som de bestride, og hvorpaa deres Frifindelsespaaftand udelukkende støtter sig, derved have begaaet noget Lovstridigt, som det tilkommer Klageren at paaflage.

At dette efter det Foreliggende maa statueres, skjønnes utvivlsomt, idet de Indklagede paa deres Side som Hjæmmel for deres Fiskeriet ifkun have kunnet paaberaabe sig, at Fiskeriet i Gudenaen i Almindelighed skulde være frit og tilladt Alle og Enhver, hvilket staaer i bestemt Strid med Lovgivningen jfr. 1—10—42, medens Klageren paa sin Side som særlig Udkomst for sig til tidt-nævnte Fiskeri har produceret: navnlig Udskrift af et til ham under 12te Mars 1879 af den daværende Eier af Frisenvold Fiskegaard udstedt og 3die April s. A. uden Bemærkning thinglæst Skjøde, hvori blandt Andet overdrages ham den „dertil hørende Rettighed til Fiskeri i Gudena og Randers Fjord indtil dennes Udløb“, hvorhos det hedder i Skjødet, „at Eneretten til Fiskeri i Gudena saavel i min Besiddelse som tidligere er udøvet fra et Punkt beliggende ca. 3,000 Alen ovenfor Læggaarden indtil Randers Fjord“ og „at Hovedlagefiskeriet i Randers Fjord ifølge kongeligt Skjøde af 11te November 1684 naaer tværs over Fjorden med Opfiskning paa begge Sider, samt Midtstrømsfiskeri til Udbyhøi.“

Smød Gyldigheden af dette Skjøde have de Indklagede som Følge af, at de udebleve i det Retsmøde, hvor Udskriften af det fremlagdes, og i hvilket Sagen optoges til Dom, ingen Indsigelse fremsat, men der findes, tilmed naar henses til Indholdet af en inden disse Herredens Ret 12te December 1797 affagt Dom i en Sag mellem Frisenvolds Fiskegaards daværende Eier og nogle Beboere i Uggelhusene, i hvilken Dom der tilhendes Fiskegaardens eller Læggaardens Eier „Forret til at fiske midtstrøms eller i Seilbybet fra bemeldte Læggaard ned til Udbyhøi“ — saameget mindre Grund til ikke at tage Skjødet tilfølgende forsaavidt i denne Sag.

I Henhold hertil ville de Indklagede for det af dem udøvede uberettigede Fiskeri være at anse med en arbitrær Straf, jfr. Lovens 1—10—25, der passende findes for hver især at kunne fastsættes til en disse Herredens Politikasse tilfaldende Mulkt = 15 Kr. Da det imod deres Benægtelse ikke er godtgjort, at de — bortset fra 4 formentlig værbiløse Skaller — af Fiskerierne den 27de September og den 6te Oktober har havt andet Udbytte end en Lægørred, som de have, uden at Klageren har oplyst Andet, anfat til 6 Pd. og vurderet til 75 Ore pr. Pd., ville de ifkun have at udrede i Erstatning dennes Værd = 4 Kr. 50 Ore, idet derhos specielt bemærkes, at der ikke af Klageren er fremsøgt Noget, hvorefter de Indklagede kunne belastes med hans Udgifter til Baad- og